

Paa Grund af politiske Forhold blev der ikke før i forrige Rigsdagssamling paany forelagt Forslag om Banen — denne Gang privat —; og Forslagets Gang vil siden den Tid være det høie Udvalg tilstrækkelig bekendt.

Af de omtalte 830,000 Kr. bleve som sagt ca. 100,000 Kr. tilveiebragte ved Tegning af Privataktier. For den øvrige Sum blev der derimod ydet Garanti for Renter og Afdrag af indtil 6 pCt. af følgende Amts-, By- og Landkommuner:

	Standerborg Amt	200,000 Kr.
	Weile Amt	130,000 —
	Horsens By	170,000 —
Landkommunerne:		
Standerborg Amt.	{ Tamdrup	16,000 —
	{ Hvirring—Hornborg	100,000 —
	{ Hale—Lørring	35,000 —
	{ Hammer Binnerup	15,500 —
Weile Amt.	{ Aldum—Langskov	52,000 —
	{ D.—Nykirke	12,000 —
	Tilsammen...	730,500 Kr.

Amts-, By- og Landkommuner saavel som de private Aktionærer bleve stillede lige med Hensyn til at nyde Dækning af Banens eventuelle Overskud. Der findes ingen Præferentiaaktier.

Tegningen for de private Aktier var oprindelig kun bindende til 1ste November 1884; men de bleve i Efteraaret 1884 tegnede paany til 1ste Januar 1886. Siden den Tid ere de bortfaldne, og der er ikke senere gjort Forsøg paa nogen ny Tegning. Garantierne ere bindende for ubestemt Tid; men Komiteen har aldrig kunnet finde det rigtigt at ville forsøge at fastholde nogen Bevilling mod vedkommende Kommunes-, Amts-, By- eller Landkommunes Ønske; og der har da heller ingen — særlig af Landkommunerne — søgt at freigjøre sig for Garantien.

Navnlig i to af de nævnte Landkommuner — Hvirring—Hornborg og Aldum—Langskov — blev der tegnet en noget høiere Garanti, end man ellers vilde have funden det tilraadeligt, paa Grund af, at der, en kort Tid efter, at Banepørgsmaalet var blevet reist, tillige blev reist en stærk Bevægelse i Horsensegnen — navnlig af de større Landeieendomsbefiddere — for at faae anlagt en Koesukkerfabrik ved Horsens. Haabet om, at det skulde lykkes at faae grundlagt en saadan Fabrik, og om den Fordel for Koedyrkere, der hermed kunde være forbunden, bevirkede, som sagt, at de nævnte Kommuner, for at Pengene til Banen kunde blive bragte tilveie, bevilgede en noget høiere Garanti, end de ellers vilde have gjort. Sogneraadene i disse Kommuner have derfor ogsaa senere overfor Komiteen udtalt Ønske om, at Garantierne, hvis Forslaget om Banen blev vedtaget i Rigsdagen, maatte blive noget nedsat; og dette Ønske mener Komiteen vil kunde opfyldes, hvis det foreliggende Forslag — med et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Mil — vedtoges. Statstilskudet vilde da paa 12,500 Kr. nær kunne dække den bortfaldne Aktiekapital, og der vilde formentligt kunne tegnes en 40—50,000 Kr. i Privataktier. Hvis Forslaget vedtoges, saa at det paa den Maade kunde blive muligt, at de nævnte Kommuner kunde faae en Nedsættelse af henholdsvis 20,000 og 10,000 Kr.

Som Bilag (Bilag I.) medfølger en Fortegnelse over, hvor stor en Udgift pr. Td. Hartkorn — naar hele Udgiften tænkes lagt paa Hartkornet — Banen efter de stedfundne Bevillinger vilde medføre for hver af Landkommunerne — fradraget henholdsvis 20,000 og 10,000 Kr. for Hvirring—Hornborg og Aldum—Langskov.

Skjøndt der nu ikke længere kan haabes paa Anlægget af en Koesukkerfabrik ved Horsens, har Banen derfor ingenlunde tabt sin Betydning. Tvertimod. I Løbet af de sidste 6—8 Aar er der bleven grundlagt syv Fælles- eller Andelsmeierier i Nærheden af Banestrækningen — og det 8de paatænkes —; og hvilken Betydning Banen vilde faae af Hensyn hertil, kan oplyses blot ved et enkelt Exempel. Fragtomkostningerne alene for Kul til et Andelsmeieri i Lørring beløbe sig efter paalidelig Meddelelse til ca. 700 Kr. aarlig; men denne Udgift vilde omtrent kunne spares ved Banen, idet Kullene vilde kunne havees ligejaa billige ved Stationen i Lørring, som de nu kunne kjøbes i Horsens eller